

яке стимулює пізнавальну активність, креативність і самостійність студентів. Саме на цьому рівні відбувається перехід від знаннєвої до компетентнісної моделі освіти, де центральним результатом стає не запам'ятовування інформації, а вміння застосовувати її для розв'язання реальних завдань.

Інноваційні досягнення в галузі інформаційних технологій стали каталізатором глибоких змін у методології викладання. Сучасна освіта поступово еволюціонує від традиційної моделі передавання знань до гнучкої системи формування компетентностей, заснованої на інтеграції технологічних і педагогічних інновацій. Нові концепції викладання уможливають створення персоналізованих освітніх траєкторій, сприяють розвитку критичного мислення та комунікативних навичок, забезпечують умови для безперервного професійного саморозвитку. Таким чином, освіта майбутнього постає як інтелектуально-технологічна екосистема, у центрі якої перебуває людина, здатна ефективно взаємодіяти з інформаційним простором і створювати нові знання.

УДК 378.147:65.012.4

СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ДИСЦИПЛІН

*Тешева Л.В., д.е.н., професор
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна*

У сучасній системі вищої освіти особливого значення набуває оновлення підходів до викладання управлінських дисциплін. Це пов'язано не лише з глобальними технологічними змінами, а й з переходом до нової

парадигми навчання, орієнтованої на формування компетентностей, гнучких навичок (soft skills) та управлінського мислення. Сьогодні завдання викладача - це не просто передавати знання, а створювати середовище, в якому здобувачі навчаються аналізувати, комунікувати, приймати рішення й нести відповідальність.

Одним із провідних підходів у викладанні управлінських дисциплін є компетентнісно орієнтований підхід. Він передбачає формування у студентів системи знань, умінь і цінностей, що дозволяють ефективно діяти в реальних управлінських ситуаціях. Йдеться не лише про знання теорій менеджменту, а про розвиток стратегічного, критичного та системного мислення, здатності до командної роботи й лідерства. Як зазначає О. Вартанова, компетентнісний підхід є необхідною умовою підготовки фахівців, здатних адаптуватися до вимог цифрової економіки та глобального ринку праці [1].

Важливе місце у підготовці менеджерів займають активні та інтерактивні методи навчання. Це кейс-метод, проєктне навчання, тренінги, симуляції управлінських ситуацій, рольові ігри, мозкові штурми. Такі методи сприяють розвитку критичного мислення, навичок аналізу інформації та прийняття рішень у непередбачуваних умовах. За результатами дослідження Т. Степурко, використання кейсів у викладанні менеджменту підвищує мотивацію студентів і формує у них практичне розуміння управлінських процесів [2].

Значного поширення набуває змішане навчання (blended learning), що поєднує традиційні лекційно-семінарські заняття з цифровими освітніми платформами - Moodle, Google Classroom, Zoom, Kahoot, Mentimeter тощо. Такий підхід дозволяє створити індивідуальні траєкторії навчання, активізувати самотійну роботу, забезпечити постійний зворотний зв'язок. Як зазначає Л. Якимова, змішане навчання розвиває у

студентів навички саморегуляції, рефлексії та самоорганізації, що є важливими для управлінської діяльності [3].

Викладання управлінських дисциплін дедалі більше набуває практикоорієнтованого характеру. Ефективним інструментом стає залучення до освітнього процесу представників бізнесу, підприємців, управлінців та стейкхолдерів. Гостьові лекції, воркшопи, хакатони, бізнес-ігри створюють міст між теорією і реальною практикою управління. Такий підхід сприяє розвитку підприємницького мислення, здатності працювати в реальних командах і приймати рішення в умовах обмежених ресурсів.

Суттєво трансформується і система оцінювання результатів навчання. Від традиційних тестів і контрольних робіт освітній процес переходить до оцінювання діяльності студента в реальних або змодельованих управлінських контекстах - через проєкти, групові завдання, презентації, есе, дебати. Такий формат дозволяє комплексно оцінити не лише рівень знань, а й розвиток комунікаційних, аналітичних та організаційних компетентностей.

Важливою умовою якості викладання управлінських дисциплін є професійна саморефлексія та педагогічна майстерність викладача. Викладач виступає не лише як носій знань, а як фасилітатор навчального процесу, що створює атмосферу довіри, співпраці й інтелектуальної свободи. Постійний аналіз ефективності методів, самоосвіта, участь у тренінгах, методичних семінарах і міжнародних програмах підвищення кваліфікації дозволяють забезпечити актуальність і конкурентоспроможність освітнього процесу.

Література :

1. Вартанова О. В. Методика викладання управлінських дисциплін в контексті формування у студентів компетенцій XXI століття. *Збірник наукових праць ЧДТУ. Серія: Економічні науки*, 2020, С. 87-95

2. Степурко Т., Ігнашук О. Кейс-стаді як метод викладання управлінських дисциплін в охороні здоров'я. *Вісник АПСВТ*, 2017, № 1, С.18-25

3. Якимова Л. Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти. Чернівці: ЧНУ, 2019. 320 с.

УДК: 796.41. 796.03: 94 (477)

НОВА КОНЦЕПЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

*Лях-Породько О.О., к.фіз.вих., доцент
Лях-Породько С.О., Пилипчук Д.В., Пащенко О.О., Худін Б.Ю.,
Цимбал Д.П., здобувачі вищої освіти
Національний університет фізичного виховання та спорту України*

Актуальність. Сучасні виклики (війна, ворожа пропаганда, антиукраїнська діяльність, дезінформація, фальсифікація історії [5] тощо), що стоять перед Україною вимагають кардинальної зміни парадигми світосприйняття. Зокрема, болючим й досі є наявність спотвореної та викривленої історичної парадигми минулого України і у спорті також. Викладання історично-теоретичних дисциплін, наприклад Історії фізичної культури і спорту України вже давно назріле питання щодо її переосмислення. Нажаль до нього повертаються рідше, від загально історичних дисциплін, у контексті того, що вважали «спорт поза політикою» [3].